

Астахов В.Д., ад'юнкт ННВЦ НУЦЗУ, м. Харків, ORCID:0000-0003-0398-778X

Astakhov V., Associate of Training-Production-Research Center, National University of Civil Defense of Ukraine, Kharkiv

НЕДОЛІКИ ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЇ В УКРАЇНІ

DISADVANTAGES OF THE FORMATION OF AN ANTI-CORRUPTION STATE POLICY SYSTEM IN UKRAINE

У статті аналізуються недоліки формування системи державної політики у сфері боротьби з корупцією, механізми приходу до влади законодавчої, виконавчої, судової гілок влади, нормативно-правова база у сфері боротьби з корупцією в Україні. Розглядаються закономірності та наслідки за яких створюється корупційний ризик у прийнятті рішень з боку влади. Вивчається недосконалість фінансування політичних сил, що створює ризики впливу фінансових «хазяїнів» на відповідні політичні сили та провокує відповідно механізми прийняття рішень будучи при владі, на користь потенційних суб'єктів корупційних угод. Зроблено висновок, що не дивлячись на те що політика протидії корупції хоч і покращується, але процес приходу до влади супроводжується методом інвестування значних інвестицій в політичну силу від третіх суб'єктів які в більшості випадків мають кінцеву мету отримати прибуток, отже така політична сила вже спроможна приймати керівні рішення щодо отримання прибутку, а не виконання своїх функцій, що робить сам процес обрання їх корумпованим.

Ключові слова: антикорупційна система, корупція, індекс СРІ, антикорупційне законодавство, антикорупційна політика.

The article analyzes the shortcomings of the formation of the state policy system in the field of combating corruption, their absence, and the mechanisms of their occurrence to the power of the legislative, executive, and judicial branches of government, the regulatory and legal framework in the field of combating corruption in Ukraine. The patterns and consequences of which a corruption risk is created in decision-making by the authorities are considered. The imperfection of the financing of political forces is studied, which creates risks of influence of financial "owners" on the relevant political forces and provokes, accordingly, decision-making mechanisms while in power, in favor of potential subjects of corruption deals. It is concluded that that despite the fact that the anti-corruption policy is improving, but the process of coming to power is accompanied by the method of investing significant investments in political power from third parties, which in most cases have the ultimate goal of making a profit, so such a political power is already capable of making

management decisions about making a profit, and not the performance of their functions, which is done by the election process itself their corrupt.

Key words: *anti-corruption system, corruption, CPI index, anti-corruption legislation, anti-corruption policy.*

Постановка проблеми. Попри існування періоду збройної агресії Російської Федерації Україна стоїть на шляху складних демократичних перетворень. Запобігання та протидія корупції є однією з найважливіших складових цього процесу. Проте якщо створюються умови для боротьби з «мілкою» корупцією та ніяк не ліквідовуються умови існування «великої» корупції, може скластися така ситуація коли владою приймається корупційне рішення, що ставить під загрозу існування держави.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематикою дослідження різних аспектів протидії корупції є предметом науковців О. Кошеля, О. Айвазовської, І. Бурдиги, В. Матоли, Н. Алексашиної та інших.

Постановка завдання. Метою статті є виявити недоліки формування системи державної політики протидії корупції в Україні.

Виклад основного матеріалу. Антикорупційна система – це сукупність різнорівневих інституцій, що об'єднані спільною метою боротьби з корупцією та реалізують її відповідно до власних функцій і повноважень. Разом утворюють масштабний антикорупційний механізм завдяки раціональному поділу обов'язків і завдань, співпраці й кооперації зусиль [1].

Запозичення й введення деяких іноземних успішних практик подолання корупції в Україні в більшості випадків не призводить до того результату, до якого ці практики приносять результат у відповідних іноземних країнах, а значення індексу СРІ показує лише сприйняття рівня корупції, а не фактичний його стан, тобто в сучасних умовах при наявних методах боротьби з корупцією можливе виникнення нових схем «відмивання коштів» та інших корупційних схем. Зрозуміло що країна в якій забагатий потенціал можливого розвитку, але вона його ніяким чином не реалізовує, зрозуміло що це можливо із-за того що верхівка влади може мати таємні офшорні додаткові фінанси, а якщо задати питання за рахунок чого може існувати певна країна в якій нема власних ресурсів, проте вона займає лідируючі позиції.

У зарубіжних країнах Світу не існує можливості виміряти хоча б приблизний рівень корупції.

Президентом України може бути обраний громадянин України, який на день проведення виборів досяг тридцяти п'яти років, має право голосу, проживає в Україні протягом десяти останніх перед днем виборів років та володіє державною мовою. Одна й та сама особа не може бути Президентом України більш як два строки підряд [7].

На фінансування виборів президента України-2019 із державного бюджету виділили рекордну суму - понад 2,3 мільярда гривень. Це на 20 % більше, ніж було витрачено у 2014 році на минулі вибори глави держави, та майже у 2,5 рази більше кошторису парламентських виборів того ж року. Утім, рекордними будуть не тільки бюджетні витрати. Претендентам на пост президента довелося інвестувати чималі кошти в передвиборчі перегони. Кожен із них має внести на спеціальний рахунок ЦВК заставу в 2,5 мільйона гривень, яку повернуть лише тим кандидатам, хто вийде у другий тур. Цей майновий ценз є формальним бар'єром, який мав би відсіяти від участі у виборах технічних кандидатів, які потім знімають свої кандидатури на користь інших, нерідко заробляючи на цьому гроші або політичні дивіденди, пояснює глава КВУ Олексій Кошель. Воєнне Верховна Рада піднімала розмір застави у 2010 році. На його думку, зараз вона недостатня для виконання необхідних обмежувальних функцій. «Ми рекомендували підняти розмір застави до 10 мільйонів гривень, але повертати її всім кандидатам, які набрали б умовно три чи п'ять відсотків голосів, щоб не обмежувати участь молодих політиків у виборах», - розповідає він DW. Претенденти на пост глави держави мають фінансувати свою передвиборчу кампанію зі спеціальних фондів, за прозорістю яких цього року уперше стежитимуть ЦВК і Національне агентство з запобігання корупції (НАЗК). Однак, за даними міністра внутрішніх справ України лише троє із зареєстрованих кандидатів відкрили рахунки для таких фондів. Розмір передвиборчих фондів на президентських виборах, на відміну від парламентських, не обмежений законодавством, так само як і розмір внеску до них самого кандидата, нагадує Ольга Айвазовська, голова "Громадянської мережі "Опора". За її словами, більшу частину цих фондів кандидати витратили на політичну рекламу – у першу чергу, на телевізійну. Розцінки на політичну рекламу українські телеканали публікують офіційно. Нині вони також б'ють рекорди. Так, секунда у прайм-тайм (з 18:00 до 19:00) на телеканалі «Україна», який входить до холдингу СКМ олігарха Ріната Ахметова, обходила кандидату в 5658 гривень. Це у понад три рази більше, ніж на парламентських виборах 2014 року. Телеканал «1+1» олігарха Ігоря Коломойського брав за політичну рекламу від 320 до 1060 гривень за секунду, що в середньому на 60 % перевищує розцінки останніх виборів. Утім, як відзначає Олексій Кошель, в українських ЗМІ під час виборів також розростає частка прихованої реклами, або передвиборчої «джинси». «Деякі медіа, наприклад, радіостанції, випускають навіть спеціальні новинні випуски, цілком присвячені одному чи кільком кандидатам», - пояснює він. Окрім суто комерційної «джинси» Кошель нагадує про симпатії власників медіа до тих чи інших кандидатів, які дозволяють їм частіше з'являтися на екранах поза регульованою політичною рекламою. За розцінками на передвиборчу агітацію, 15-хвилинна програма «Зе президент», яка виходила щовечора із п'ятниці по неділю, коштувала би понад 1,5 мільйона гривень. На політичну агітацію схожий і трисерійний цикл "Різдвяні зустрічі з президентом", який із 22 по 24 січня

виходив на «Україні». Документальний фільм, у якому Петро Порошенко розповідає про свої досягнення на посаді глави держави, за найнижчими розцінками телеканалу коштував приблизно 3,6 мільйона гривень [4].

Якщо уявити загальну кількість витрат на передвиборчу гонку кожного з кандидатів, внесок, пропаганда, агітація, зрозуміло що на пост президента України може балотуватися лише фінансово заможна людина. Як правило така людина має бізнесове мислення та сприймає процес балотування як інвестицію з можливістю в подальшому отримати прибуток, тобто кінцева мета кандидатів є отримання прибутку а не розвиток України.

Відповідно до статті 10 Закону України «Про політичні партії в Україні» рішення про створення політичної партії приймається на її установчому з'їзді(конференції, зборах). Це рішення має бути підтримано підписамине менше ніж 10 тисяч громадян України, які відповідно до Конституції України мають право голосу на виборах, зібранимине менш як у двох третинах районів не менш як двох третин областей України, міст Києва і Севастополя та не менш як у двох третинах районів Автономної Республіки Крим. На установчому з'їзді (конференції, зборах) політичної партії затверджуються статут і програма політичної партії, обираються її керівні та контрольно-ревізійні органи. Політична партія створюється групою громадян України у складі не менш як 100 осіб. Рішення про створення політичної партії приймається на установчому з'їзді (конференції, зборах) політичної партії, що оформлюється протоколом, який підписують головуючий та секретар. Реєстрація політичних партій, їхніх обласних, міських і районних організацій, первинних осередків, або інших структурних утворень, передбачених статутом партії, здійснюється в порядку, визначеному Законом України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань», після перевірки поданих матеріалів. З моменту реєстрації політичної партії у визначеному законом порядку вона набуває статусу юридичної особи [6].

Голосуючи за політичну партію на парламентських виборах, кожен виборець «ділився» з нею частиною своїх податків. Кожен голос «коштував» 38 грн. 42 копійки. Правда, отримати державне фінансування зможуть лише ті, хто подолав 2 % бар'єр, тобто хто отримав близько 280 тис. голосів. Утримання цих партій коштує в рік 565 млн 486 тис 921 грн. Значну суму також виділять з бюджету для компенсації витрат на їхню передвиборчу кампанію. Двовідсотковий бар'єр на парламентських виборах 21.07.2019 подолали 11 партій. Передбачалося, що кошти з держбюджету 11 партій отримуватимуть з наступного року. В Законі «Про політичні партії в Україні» [11] передбачено, що щорічна сума вираховується за формулою: дві сотих від мінімальної зарплати (станом на січень року виборів) помножена на загальну кількість виборців, що голосували за партії. Законом передбачено, що вся ця сума розподіляється пропорційно до кількості голосів виборців за конкретну партію. Правда, на практиці партіям роз-

дають 90% від неї (близько 509 млн грн.), ще 10 % розділяють між тими політсилами, котрі дотрималися гендерної квоти (тобто в їхній прохідній частині більше третини жінок). Аби отримати державне фінансування партія повинна відкрити рахунок. Рішення про їх фінансування приймає Національне агентство з питань запобігання корупції на основі остаточних протоколів Центральної виборчої комісії про підсумки виборів. Аби припинилось державне фінансування, партія має:

1. Вчинити кримінальний злочин (в тому числі порушення під час виборів).
2. Не подати звіт (або подати його з порушеннями) про майно, доходи і витрати (щонайменше двічі на рік).
3. Ліквідуватися чи реорганізуватися (крім злиття і приєднання до інших політичних партій).
4. Потрапити під заборону, її реєстрацію мають анулювати.
5. Витратити кошти з держбюджету на участь у виборах (а не на статутну діяльність партії, як передбачено в законодавстві).
6. Не використати ці кошти впродовж року.

Політичним партіям також відшкодовуються витрати на передвиборчу агітацію під час чергових і позачергових виборів народних депутатів. Ця норма запрацює лише за підсумками цього річного виборів. Сума витрат зазначається у звіті політичних сил, який вони подають щороку до НАЗК і ЦВК. Запровадження державного фінансування викликає обурення частини суспільства, мовляв, для чого такі значні суми коштів витратити на політичні партії.

Зважаючи ще й на те, що значну частину коштів з держбюджету партії тратять на рекламу. До прикладу, у 2018 році «Батьківщина» відзвітувала, що витратила на рекламу «Нового курсу» близько 100 млн. грн. Упродовж липня-вересня того ж року Радикальна партія витратила 3 млн. грн. на телерекламу [8]. Як показує практика більшість українців обирають партію виходячи із того яка партія найпопулярніша, а така в свою чергу більше фінансується, а фінансується тим суб'єктом який хоче отримати прибуток отже партія буде підкорятися тому хто дає гроші на її існування.

Процедура добору на посаду судді у відповідності до ст. 70 ЗУ «Про судоустрій і статус суддів» [9] налічує п'ятнадцять стадій. Щоправда деякі етапи можна назвати стадіями лише умовно, оскільки по суті вони полягають в ухваленні ВККС формальних рішень та вчиненні дій організаційного характеру, які не потребують значних витрат часу та ресурсів:

- рішення про оголошення добору кандидатів на посаду судді;
- розміщення на своєму офіційному веб-сайті оголошення про проведення добору;
- допуск до участі у доборі та складенні відбіркового іспиту;
- встановлення результатів відбіркового іспиту та їх оприлюдненні на офіційному веб-сайті Вищої кваліфікаційної комісії суддів України;

- зарахування Вищою кваліфікаційною комісією суддів України кандидатів на посаду судді за результатами кваліфікаційного іспиту до резерву на заміщення вакантних посад судді;

- оголошення Вищою кваліфікаційною комісією суддів України відповідно до кількості вакантних посад судді у місцевих судах конкурсу на заміщення таких посад.

Отже найбільш складними та тривалими є наступні етапи добору:

1. Подання особами, які виявили намір стати суддею, до Вищої кваліфікаційної комісії суддів України відповідної заяви та документів для участі у доборі.

2. Здійснення Вищою кваліфікаційною комісією суддів України перевірки відповідності осіб, які звернулися із заявою для участі в доборі, установленим вимогам до кандидата на посаду судді на основі поданих документів.

3. Складення особою, допущеною до участі у доборі, відбіркового іспиту.

4. Проведення стосовно осіб, які успішно склали відбіркового іспит, спеціальної перевірки в порядку, визначеному законодавством про запобігання корупції, з урахуванням особливостей, визначених статтею 743У «Про судоустрій і статус суддів».

5. Проходження кандидатами, які успішно склали відбіркового іспит та пройшли спеціальну перевірку, спеціальної підготовки; отримання свідоцтва про проходження спеціальної підготовки.

6. Складення кандидатами, які пройшли спеціальну підготовку, кваліфікаційного іспиту та встановлення його результатів.

7. Проведення Вищою кваліфікаційною комісією суддів України конкурсу на заміщення вакантної посади судді на основі рейтингу кандидатів, які взяли участь у такому конкурсі, та внесення рекомендації Вищій раді правосуддя щодо призначення кандидата на посаду судді.

8. Розгляд Вищою радою правосуддя рекомендації Вищої кваліфікаційної комісії суддів України та ухвалення рішення щодо кандидата на посаду судді.

Завершальною стадією є видання указу Президента України про призначення на посаду судді - у разі внесення Вищою радою правосуддя подання про призначення судді на посаду. На законодавчому рівні не визначено строк проведення окремих процедур добору, строку добору на посаду судді загалом та обов'язку відповідальних органів дотримуватись цих строків.

Крім того, на практиці часто не враховується загальне навантаження на ВКС України та її реальні можливості виконувати всі поставлені перед нею завдання в короткі строки.

У результаті графік добору, що затверджується ВКС України порушується, процедури добору відтермінуються в часі, між стадіями добору значні періоди очікування на оголошення наступного етапу[5].

Згідно з законом про вибори народних депутатів України, і партії, і кандидати-мажоритарники можуть фінансувати свою кампанію виключно з власного виборчого фонду. Вони зобов'язані відкрити рахунок для цього не пізніше десятого дня з дня реєстрації Центровиборчком. Розмір виборчого фонду для мажоритарників не може перевищувати чотирьох тисяч мінімальних зарплат (в 2019 році — 16 692 000 гривень). Джерел наповнення виборчого фонду всього три — власні кошти кандидатів, внески фізичних і юридичних осіб. Для кожного джерела існує безліч правил і обмежень. Головне — максимальна сума внеску від фізичної особи не може перевищувати 400 розмірів мінімальних зарплат (або 1 669 200 гривень), для юридичних осіб — 800 мінімальних зарплат (3 338 400 гривень). Сумарна величина виборчих фондів ТОП-20 кандидатів — 85,24 мільйона гривень або 18,08% від загального показника. «Більше» не означає «краще» іноді, навіть ресурси в 3-8 мільйонів гривень не є гарантією перемоги на окрузі. У жовтні 2019 року лише троє «толстосумів» із ТОП-10 змогли пройти в парламент. Проте можна стати народним депутатом, витративши лише 6,8 тисячі гривень (\$260, 1,6 мінімальної зарплати або 69% від середньої зарплати). Сумарно всі партії витратили на передвиборчу кампанію 902,75 мільйона гривень або 96,85% від сумарного виборчого фонду у 2019 році [10].

Група держав Ради Європи проти корупції (GRECO) оприлюднила проміжний звіт 4-го раунду оцінки досягнень України в питаннях запобігання корупції щодо народних депутатів, суддів та прокурорів. Згідно зі звітом, наша держава виконала задовільно, або у задовільний спосіб 15 з 31 рекомендації. За останній рік наша держава просунулась у виконанні ще шести рекомендацій. Вони вважаються повністю виконаними додатково до 9 рекомендацій, які Україна виконала за попередній період. Стан виконання рекомендацій GRECO буде враховувати Єврокомісія під час оцінки прогресу України у досягненні критеріїв членства у ЄС. «У світлі досягнутого прогресу GRECO дійшла висновку, що поточний рівень дотримання її рекомендацій більше не є «глобально незадовільним», і, таким чином, Україна виходить із процедури GRECO щодо недотримання. GRECO визнає тверду відданість, виявлену Україною щодо роботи GRECO у надзвичайно важкий час для цієї держави-члена після агресивної війни з боку Російської Федерації. Військовий час спричинив необхідність запровадження воєнного стану, надзвичайного стану та коригування пріоритетів. У такому контексті примітно, що Україна продовжила роботу з виконання рекомендацій GRECO", - йдеться на сайті[13]. Серед ключових досягнень нашої держави відзначили покращення регулювання з питань конфлікту інтересів у нардепів у зв'язку із обмеженнями на зайняття ними підприємницькою діяльністю, впровадження ефективних механізмів підвищення обізнаності з питань доброчесності серед народних депутатів, гарантування безпеки суддів, розроблення та внесення до парламенту проекту етичного кодексу народних депутатів і врегулювання питань кар'єрного просування в органах прокуратури. Також GRECO врахувала впровадження ефективних механізмів підвищення

обізнаності з питань доброчесності серед народних депутатів та внесений у ВР проект етичного кодексу депутатів. Група звернулася до України з проханням надати звіт про заходи для втілення невиконаних рекомендацій до 31 березня 2024 року [12].

Ці заходи в основному передбачають боротьбу із мілкою корупцією, але для великої корупції завжди знайдуться механізми для її реалізації.

Висновки. В Україні, процес приходу до влади супроводжується методом інвестування значних інвестицій в політичну силу від третіх суб'єктів які в більшості випадків мають кінцеву мету отримати прибуток, отже така політична сила вже спроможна приймати керівні рішення щодо отримання прибутку, а не виконання своїх функцій, що робить сам процес обрання їх корумпованим. А сама політика протидії корупції хоч і покращується, але вона направлена на боротьбу з мілкою корупцією.

Список використаних джерел:

1. Антикорупційна енциклопедія. Офіс доброчесності URL: <https://prosvita.nazk.gov.ua/encyclopedia/antukorup-tsiyna-systema-v-ukrayini>.
2. Алексашина Н. 15 сходинок до посади судді. Спрощення або удосконалення процедури добору? URL: <https://sud.ua/uk/news/blog/268527-15-skhodinok-do-posadi-suddi-sproschennya-abo-udoskonalennya-protseduri-doboru>.
3. Бурдига І. Скільки коштує стати президентом України URL: <https://www.dw.com/uk/дорогі-кандидати-скільки-коштує-стати-президентом-україни/a-47199895>.
4. Виборчий кодекс України Кодекс України; Закон, Кодекс від 19.12.2019 № 396-IX.
5. Закон України від 05.03.1999 № 474-XIV «Про вибори Президента України» (втратив чинність).
6. Закон України від 05.04.2001 № 2365-III «Про політичні партії в Україні».
7. Конституція України. Закон від 28.06.1996 № 254к/96-ВР.
8. Матола. В. Гроші – партіям, або Чи варто фінансувати політсили з бюджету URL: https://lb.ua/news/2019/07/27/433219_groshi-partiyam_abo_chi_varto.html.
9. Про судоустрій і статус суддів: Закон України від 02.06.2016 № 1402-VIII.
10. Ціна мандата: скільки коштує потрапити до Верховної Ради? URL: <https://hromadske.ua/posts/cina-mandata-skilki-koshtuye-potrapiti-do-verhovnoyi-radi>.
11. Членство в політичних партіях та їх утворення URL: https://wiki.legalaid.gov.ua/index.php/Членство_в_політичних_партіях_та_їх_утворення.

12. GRECO відзначила прогрес України у виконанні рекомендацій щодо боротьби з корупцією і викреслила з "чорного списку" URL: https://lb.ua/world/2023/03/24/549903_greco_vidznachila_progres_ukraini.html.

13. Group of States against Corruption. Newsroom. Ukraine - Publication of the Interim Compliance Report of 4th Evaluation Round URL: <https://www.coe.int/en/web/greco/-/ukraine-publication-of-the-interim-compliance-report-of-4th-evaluation-round>.

References:

1. Anti-corruption encyclopedia. Integrity Office URL: <https://prosvita.nazk.gov.ua/encyclopedia/antikorup-tsiyna-systema-v-ukrayini>.

2. Aleksashyna N. 15 steps to the position of judge. Simplification or improvement of the selection procedure? URL: <https://sud.ua/uk/news/blog/268527-15-skhodinok-do-posadi-suddi-sproschennya-abo-udoskonalennya-protseduri-doboru>.

3. Burdyga I. How much does it cost to become the president of Ukraine URL: <https://www.dw.com/uk/дорогі-кандидати-скільки-коштує-стати-президентом-україни/a-47199895>.

4. Election Code of Ukraine Code of Ukraine; Law, Code dated 19.12.2019 No. 396-IX.

5. Law of Ukraine dated 05.03.1999 No. 474-XIV "On the Election of the President of Ukraine" (expired).

6. Law of Ukraine dated 04/05/2001 No. 2365-III On Political Parties in Ukraine.

7. Constitution of Ukraine. Law of 28.06.1996 No. 254k/96-VR.

8. Matola V. Money - for parties, or is it worth financing political forces from the budget URL: https://lb.ua/news/2019/07/27/433219_groshi-partiyam_abo_chi_varto.html.

9. Law of Ukraine dated June 2, 2016 No. 1402-VIII on the judicial system and the status of judges.

10. The price of a mandate: how much does it cost to get into the Verkhovna Rada? URL: <https://hromadske.ua/posts/cina-mandata-skilki-koshtuye-potrapiti-do-verhovnoyi-radi>.

11. Membership in political parties and their formation URL: https://wiki.legalaid.gov.ua/index.php/Членство_в_політичних_партіях_та_їх_утворення.

12. GRECO noted Ukraine's progress in implementing recommendations on combating corruption and removed it from the "black list" URL: https://lb.ua/world/2023/03/24/549903_greco_vidznachila_progres_ukraini.html.

13. Group of States against Corruption. Newsroom. Ukraine - Publication of the Interim Compliance Report of 4th Evaluation Round URL: <https://www.coe.int/en/web/greco/-/ukraine-publication-of-the-interim-compliance-report-of-4th-evaluation-round>.